

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 114.057 van 20 december 2002
in de zaak A. 108.032/XIV-5776.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J.-P. VIDICK,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Augustijnernonnenstraat 67

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Sierra Leone nationaliteit, op 24 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juni 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Sierra Leone nationaliteit, wordt in de nationale luchthaven te Zaventem aangetroffen en heeft zich op 13 juni 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 14 juni 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving.

1.3. Op 27 juni 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

“Betrokkene werd verhoord op 21 juni 2001 in het Transitcentrum 127, in de Engelse taal en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Cardoen. Betrokkene, die stelde de Sierra Leone nationaliteit te bezitten, verklaarde dat hij in 1991, op achtjarige leeftijd samen met zijn vader zijn woonplaats Koindu verliet, op de vlucht voor de naderende rebellen van Charles Taylor. Zijn moeder, twee zussen en zijn broer waren even voordien vertrokken. Betrokkene en zijn vader werden echter door rebellen onderschept. Zijn vader werd door hen vermoord toen hij weigerde zijn geld af te geven. Betrokkene werd met de dood bedreigd indien hij zich niet uit de voeten maakte. Op zijn vlucht ontmoette betrokkene Guineese soldaten, die hem en vele anderen de Mano-rivier overhielpen. Betrokkene trok verder naar Guéckédou (Guinee), via 'Nongoa', 'Kodu Lengo Bengu' (vermoedelijk Kundou-Lengo-Bengo). Tot november 2000 verbleef betrokkene in 'Sayami-camp', één van de twee vluchtelingenkampen in Gueckedou. Een aanval van rebellen deed hem eind 2000 opnieuw op de vlucht slaan, ditmaal in de richting van Kissidougou. Betrokkene kon er overleven door restjes bij elkaar te bedelen nabij een restaurant. Op een dag redde

hij daar de zoon van een VN-medewerker, Jack, toen deze bedreigd werd door een slang. Uit dankbaarheid beloofde Jack betrokkene te helpen. Hij nam hem mee naar zijn woning en enkele maanden later vertrok de VN-medewerker met betrokkene naar een voor hem onbekende plaats waar hij door Jack op een vliegtuig werd gezet. Op 13 juni 2001 werd betrokkene door de dienst Immigratie-Grenscontrole van de Federale Politie onderschept tijdens de gate-controle van de toekomstige vlucht vanuit Banjul/Dakar. Dezelfde dag vroeg betrokkene politiek asiel aan.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan omtrent betrokkene's beweerde Sierraleonse nationaliteit. Niettegenstaande zijn jeugdige leeftijd heeft betrokkene tijdens het verhoor door het Commissariaat-generaal niet aannemelijk gemaakt dat hij inderdaad uit Sierra Leone afkomstig zou zijn. Zo herinnerde betrokkene zich geen enkele naam van een Sierraleoons buurdorp rond zijn beweerde woonplaats Koindu.

Terwijl hij daarentegen wel nauwkeurig Koindu kon situeren op het drielandpunt (Sierra Leone, Liberia en Guinee), met zekerheid de namen van drie nachtclubs in Koindu kon opnoemen en met overtuiging stelde dat er geen postkantoor is in Koindu (cfr. verhoorverslag Commissariaat-generaal dd. 21 juni 2001 p.3, 4, 9). Daarenboven situeerde betrokkene voor het Commissariaat-generaal de Mano-rivier verkeerdelijk ter hoogte van Koindu. In werkelijkheid volgt deze stroom de zuidoostelijke grens tussen Sierra Leone en Liberia. Daaruit volgend zijn de door betrokkene afgelegde verklaringen omtrent zijn vluchtweg uit Sierra Leone, Guinese soldaten zouden betrokkene namelijk de Mano-rivier hebben overgezet waarna hij zou zijn verder getrokken naar Nongoa, niet aannemelijk en zelfs onmogelijk aangezien de Mano-rivier in het geheel niet tussen Nongoa en Koindu stroomt (cfr. verhoorverslag Commissariaat-generaal p.5,6; geografische kaart Sierra Leone). Ook de bewering van betrokkene als zou hij in de drie jaar lager onderwijs die hij zou hebben gevolgd niets geleerd hebben over Sierra Leone is weinig overtuigend. Zo herinnerde betrokkene zich de onafhankelijkheidsdatum niet. Met uitzondering van 'Rocky Mountains, en 'Bintumani' slaagde betrokkene er niet in namen te geven van in Sierra Leone voorkomende gebergtes (cfr. verhoorverslag Commissariaat-generaal p.5). Gevraagd naar namen van distrikten antwoordde betrokkene Kono, Bo, Kenema, Makeni, even later gaf hij dezelfde namen toen hem naar namen van provincies werd geïnformeerd. Hij verzekerde de interviewer van het Commissariaat-generaal dat deze distrikten tevens provincies zijn. Hiermee doet betrokkene de waarheid echter geweld aan. Makeni is daarenboven geen distrikt (cfr. verhoorverslag Commissariaat-generaal p 4, 5) (cfr. internet, CIA, The World Factbook 2000, Sierra Leone; www.mindspring.com, Sierra Leone Districts).

Verder dient te worden vermeld dat betrokkene zijn vermeende verblijf in één van de twee vluchtelingenkampen te Guéckédou -van 1991 tot november 2000- niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo stelde hij in strijd met de werkelijkheid dat er slechts twee vluchtelingenkampen waren in Guéckédou. Uit verschillende informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat er meer dan 60 vluchtelingenkampen zijn in de omgeving van Guéckédou (cfr. internet, www.care.org; internet African Studies, newsletters). Bovendien kende hij enkel de naam van het vluchtelingenkamp waar hijzelf om en bij de 10 jaar zou hebben verbleven. Betrokkene slaagde er evenmin in ook maar één naam te geven van een verantwoordelijke van het kamp waar hij zou hebben verbleven (cfr. verhoorverslag Commissariaat-generaal p.7).

Betrokkene blijkt niet in het bezit te zijn van enig document dat de controle van zijn ware nationaliteit en identiteit mogelijk zou kunnen maken. Ook een controle van betrokkene's reisweg blijkt bij gebrek aan documenten ter zake onmogelijk.

Tenslotte brengt betrokkene's verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem de toegang tot het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de

Commissaris-generaal de weigering tot toegang besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 14 juni 2001.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkend als volgt omschrijft :

“BETREFFENDE DE NADELEN DIE MOEILIK HERSTELBAAR ZIJN

Overwegende dat de gezegde nadelen gebonden zijn aan de ernst van de ontwikkelde middelen in het beroep tot nietigverklaring.

Dat deze middelen heel ernstig zijn.

Overwegende dat de tegenpartijen niet aangetoond hebben dat het leven van de verzoeker niet in gevaar is in zijn land van herkomst.

Dat het Commissariaat generaal evenwel meent gezien de toestand in diens land van oorsprong het in de huidige omstandigheden niet aangewezen is de verzoeker naar Sierra Leone , Guinee of Liberia terug te leiden

Dat dus kan besloten worden dat het leven van de verzoeker in gevaar zou kunnen zijn indien deze naar zijn land zou terugkeren.

Dat daaruit voortvloeit dat klaarblijkelijk een moeilijk herstelbare(herstelbaar) nadeel bestaat”;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij haar nadeel put uit de situatie in het land van herkomst; dat uit stuk 4 van het administratief dossier echter blijkt dat de verzoekende partij België verlaten heeft op 1 augustus 2001 met bestemming Banjul; dat de eventuele schorsing van de bestreden beslissing het ingeroepen nadeel niet meer kan verhinderen;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig december tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.